

вина на царованіе то му отъ блѣскавъ и весель прѣобърналъ се на навѣсенъ и омърлушенъ; етикетъ тѣ станалъ оште пѣ-строгъ. Всичко било тогава въ рѣцѣ тѣ на послѣдната та царюва любовница, графиня Ментенона, която била умна жена и доста позастарѣла. Людовикъ, както казоватъ, скришно се оженилъ за нея. Отъ тогава тя зела повече да се бърка въ държавни ти работи. Кралъ тѣ често работилъ въ нейна та стая заедно съ министри ти си; тогава Ментенона смирено си седѣла отъ страна и си чела или плела, а кога кралъ тѣ я попитвалъ да си каже и тя мнѣние то за нѣшто си, тя отговаряла така, като, че тая работа не е нейна. Той не знаялъ, че министри ти му за всякаква голѣма работа се свѣтовали пѣ-напрѣдъ съ любовница та му. Министри и други високи чиновници ставали ония, които се туряли подъ нейна та закрила. Ментенона била много набожна и не обичала да живѣе распустнато. Тя направила Людовика да се покае за пѣрви ти си грѣхове, и у кралюви ти двореце било наредено да се изпълняватъ добрѣ църковни ти обреди. Пѣ-пѣрви ти французи за да угодетъ на кралъ тѣ, и зели да ставатъ вѣнкашно набожни, и мнозина имало такѣви, които съ вѣнкашна та си светость се мѣчили да намѣреть милость у кралъ тѣ. (Нѣ пакъ, както и прѣдшественници ти му, Людовикъ се опиралъ на това, дѣто папа та искалъ да се бърка въ внѣтрѣшни ти работи на француско то духовенство или на *галска та* црѣква; той се мѣчилъ да я направи да зависи направо отъ кралъ тѣ, турялъ рѣка възъ църковчители имоти, и много пѣти се спрѣчковалъ съ папите.)

Ришеліе отнелъ отъ француски ти хугеноти крѣпости ти имъ, нѣ имъ оставилъ свободно да си исповѣдатъ вѣрата. Отъ тогава тии станали мирно, работно и богато население въ француско. Тии били повече отъ единъ милионъ. Людовикъ оште въ пѣрви ти години на царованіе то си, не гледалъ съ добро око ония отъ подданици ти си, които